

תת"ע 9750/11/22 - אדיר מקייטן נגד מדינת ישראל

בית משפט השלום לתעבורה בירושלים

תת"ע 9750-11-22 מדינת ישראל נ' מקייטן
תיק חיצוני: 34150674330

מספר בקשה: 3

לפני **מבקש נגד משיבה**
כבוד השופט, סגנית הנשיא שרית זוכוביצקי-אורי
אדיר מקייטן
מדינת ישראל

החלטה

1. בפני בקשה לביטול פסק דין שניתן בהיעדר המבקש ביום 6.12.22.
2. המבקש קיבל דו"ח המייחס לו עבירה שבוצעה ביום 11.8.21 של הסעת ילד לא חגור בניגוד לתקנה 83א(ב)(2) לתקנות התעבורה, תשכ"א-1961.
3. ביום הדיון אליו זומן, לא התייצב המבקש בבית המשפט, ומשכך נשפט בהעדרו ונגזר עליו הקנס המקורי בסך 750 ₪.

טענות הצדדים

4. לטענת המבקש מאז הגשת הבקשה להישפט הוא לא קיבל הזמנה לדיון. לטענתו נודע לו על פסק הדין שניתן בהעדרו בראשית חודש ספטמבר ממכתב בו נמסרה לו הודעה על הטלת עיקול על רכבו ותוספת ריבית פיגורים על הקנס במקורי.
5. לטענת המשיבה ההזמנה לדיון נשלחה לכתובתו הרשומה של המבקש במשרד הפנים ועל כן קיימת חזקת מסירה. לטענתה, המבקש לא הוכיח כי לא קיבל את ההזמנה בנסיבות שאינן תלויות בו ועל כן ומכוח עקרון סופיות הדיון יש לדחות הבקשה.

דיון והכרעה

6. סעיף 126 לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], תשמ"ב-1982 קובע כי באין הוראה אחרת בחוק, דרך

המלך בהליכים פליליים מורה על קיום דיון בעניינו של נאשם. כדברי כב' השופט שהם בע"פ 1903/99 חסין נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו 7.4.2008):

"העיקרון המנחה בהליכים פליליים- אשר יש הסבורים כי ניתן לו אף מעמד חוקתי- הוא כי דיון יתקיים בנוכחות הנאשם, נוכחות זו דרושה לשם קיומו התקין של המשפט כמו גם לשם מראית פני הצדק והבטחת אמון הציבור בהגנות ההליך הפלילי".

7. לכלל זה קיימים מספר חריגים שאחד מהם מעוגן בסעיף 240(א) לחוק סדר הדין הפלילי (נוסח משולב), התשמ"ב-1982 (להלן: "החסד"פ") הקובע כי בעבירות הקלות המוגדרות בו, ניתן לדון את הנאשם שלא בפניו, ככל שבית המשפט סבור כי לא יגרם לו בכך עיוות דין.

8. כאשר נאשם הוזמן לדיון כדין ואינו מתייצב רואים אותו כמודה בעובדות הנטענות בכתב האישום.

9. סעיף 130 (ח) לחסד"פ קובע כי נאשם שאינו מתייצב למשפטו ונדון בהעדרו רשאי לבקש ביטול פסק דין, אולם יהיה עליו להוכיח אחד משני תנאים חלופיים. תנאי אחד הוא כי הייתה סיבה מוצדקת לאי התייצבותו והתנאי השני הוא כי ביטול פסק הדין דרוש כדי למנוע עיוות דין.

ולעניין זה ראו רע"פ 9811/09 סמימי נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו 29.12.09) בו נקבע כי:

"לכל אדם הזכות ליומו בבית המשפט, ואולם זכות זו אינה מוחלטת ואין לאפשר ניצולה לרעה. היעדר התייצבות של אדם מדיון אליו זומן כדין עלולה להוביל לתוצאה כי יורשע בדין ודינו יגזר, כשם שארע בעניינו. משכך היה, הנטל הוא על המבקש לבטל את פסק הדין להראות כי הייתה סיבה מוצדקת לאי התייצבותו או כי הביטול דרוש כדי למנוע עיוות דין כשם שמורה סעיף 130 (ח) לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב-1982".

קבלת ההזמנה לדין וקיומה של סיבה מוצדקת לאי התייצבות המבקש

10. בעבירות קלות, קובעת תקנה 44א לתקנות סדר הדין הפלילי, תשל"ד-1974 :

"בעבירות תעבורה שעליהן חל סעיף 239א לחוק ובעבירות קנס רואים את ההודעה על ביצוע העבירה, ההודעה לתשלום קנס או ההזמנה למשפט לעניין עבירת קנס כאילו הומצאה כדין גם בלא חתימה על אישור המסירה, אם חלפו חמישה עשר ימים מיום שנשלחה בדואר רשום, זולת אם הוכיח הנמען שלא קיבל את ההודעה או את ההזמנה מסיבות שאינן תלויות בו ולא עקב הימנעותו מלקבלן."

11. משהוכח כי נשלח דואר רשום אף בהעדר אישור מסירה או אישור שאינו ממולא כדין, רואים אותו כמי שהגיע למענו תוך 15 יום מיום שנשלח (עפ"ת (ב"ש) 47513-02-17 בולנדי נ' מדינת ישראל, (פורסם בנבו 21.05.17), עפ"ת (חי') 67571-03-18, אפשטיין נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו 25.04.18), רע"פ 106/15 עו"ד קריב נ'

עמוד 2

מדינת ישראל (פורסם בנבו 20.01.15).

גם בעפ"ת 62391-02-19 **סויטי נ' מדינת ישראל** (לא פורסם), נקבע כי על מנת לבסס את חזקת המסירה הקבועה בסעיף 44 לתקנות די להראות כי נשלחה לנמען הזמנה בדואר רשום.

12. דהיינו, אם הוכיחה המשיבה כי שלחה את ההודעה בדואר רשום כדן, חזקה שההודעה נשלחה כדן ועל המבקש מוטל הנטל להפריך חזקה זו.

על פי אישור המסירה, שצורף לתגובת המשיבה, דבר הדואר נשלח לכתובת הרשומה במשרד הפנים של המבקש "עזרא 53 בני ברק", והוחזר בציון ההערה "לא ידוע במען". לפיכך אני קובעת כי מתקיימת חזקת מסירה.

13. המבקש הודה כי במועדים הרלוונטיים הוא לא התגורר בכתובת הרשומה במשרד הפנים אלא ברח' הרב אדילשטיין 13 בשכונת רמת אברהם בבית שמש.

14. בחוק עדכון כתובת, תשס"ה-2005, נקבע:

" 2 (א) חל שינוי בכתובת למשלוח דואר של תושב, חייב הוא למסור לפקיד הרישום הודעה על כך בתוך שלושים ימים מיום השינוי"

(ב) תושב שלא מסר לפקיד הרישום הודעה על כתובת למשלוח דואר, יראו את המען שנרשם במרשם האוכלוסין ככתובת למשלוח דואר".

15. המבקש לא שינה את כתובתו במשרד הפנים וגם לא את הכתובת למשלוח דואר ולא פירט בבקשתו באילו פעולות אחרות נקט על מנת לקבל דברי דואר בכתובת אליה העתיק את מגוריו. המבקש לא קיים את החובה החוקית המוטלת עליו לעדכן את כתובתו ועל כן אין לו אלא להלין על עצמו. בנסיבות אלה אני סבורה כי המבקש לא הוכיח כי עשה כל שביכולתו על מנת לקבל את דבר הדואר וממילא לא הוכיח כי דבר הדואר לא נמסר לו בנסיבות שאינן תלויות בו.

לפיכך אני קובעת כי המבקש לא הוכיח סיבה מוצדקת לאי התייצבותו בדיון.

האם קיים חשש לעיוות דין

16. גם במצב בו לא קיימת סיבה מוצדקת לאי התייצבותו של המבקש ניתן לבטל את פסק הדין שניתן בהיעדרו ובלבד שהדבר דרוש לשם מניעת עיוות דין (רע"פ 6165/17 **סעדא נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו 24.4.2018).

17. ככלל, ביטול פסק דין שניתן בהיעדרו של נאשם בשל החשש לעיוות דינו יעשה לאחר שהצביע על שיקולים כבדי משקל העשויים להביא לשינוי תוצאות פסק דינו (רע"פ 1911/18 **עמיד גיש נגד מדינת ישראל** (פורסם בנבו 27.5.2018).

18. המבקש לא כפר בעבירה ולא הוכיח כי קיים פוטנציאל כלשהו לשינוי תוצאת פסק הדין.

לפיכך, אני סבורה כי לא ייגרם לנאשם עיוות דין אם לא יבוטל פסק הדין.

לנוכח האמור ומכוח עקרון סופיות הדין הבקשה נדחית.

מזכירות תשלח ההחלטה לצדדים.

ניתנה היום, ו' כסלו תשפ"ד, 19 נובמבר 2023, בהעדר הצדדים.